

man faktisk være ret rig på oplevelser i denne debat om en god ældreomsorg.

De aktive ældre i aldersklassen mellem tres og halvfems år er meget optaget af deres arbejde ude i efterlønssklubberne, i pensionistklubberne. De dyrker ældreidræt osv. De er aktive i ældrerådet og deltager flittigt i kommunernes politiske arbejde omkring ældres hverdag. De nye klageråd er også en del af deres arbejde, mange er besøgsvenner i Røde Kors, der er Ældre Sagen og projekter som »Ældre hjælper ældre«, som Ældremobilisering er primus motor i.

Der er nærmest ikke grænser for, hvad de bruger døgnets fireogtyve timer til. Deres oplevelser ude fra det virkelige liv stemmer meget godt overens med den seneste rapport om ældreomsorg i Skandinavien, hvor Danmark har fået førertrøjen. Det er de 95 pct. af de ældre, jeg taler om, der ikke bare vil slås i hartkorn med en stor gruppe af svage ældre. De kan selv, og de vil selv.

De 5 pct. af de ældre, der har brug for hjælp og støtte, tror jeg vi alle er enige om skal have den bedst mulige pleje og omsorg. Den førnævnte rapport viser også, at kravene er opfyldt langt hen ad vejen. Når vi ser nærmere på rapportens indhold, kan vi læse, at vi i Danmark bruger 165 hjemmehjælpstimer pr. ældre dansk indbygger, hvor man i Norge og Sverige bruger 60-70 hjemmehjælpstimer pr. indbygger. Det siger noget om forskellen og den virkelige verden.

På trods af disse gode resultater kender vi også alle sammen et familiemedlem eller en nabo eller en god ven, der føler sig ensom, utryk, med følelsen af, at de svigtes. Familien ser de ikke meget til, og hjemmehjælpen kommer ikke altid som ventet. Hjælpen til personlig pleje er ikke det store kritiskpunkt, men når det handler om hjælp til rengøring og andre praktiske opgaver i hjemmet, vil vi stadig i Danmark opleve deprimerede borgere, der er ulykkelige over den situation, de er kommet i som ældre, når de ikke længere selv kan.

Der er taget mange initiativer på ældreområdet i denne regeringsperiode, og Socialdemokratiet vil altid stå som garant for en god ældreomsorg. Vi er et foregangsland, når det handler om modernisering af vores plejehjem, udbygning af vores ældreboliger, oldekoller, bofællesskaber og indretning af nye, moderne, sunde og gode plejehjem med centre. Også skærmede enheder for gruppen senildemente

kan vi se tager en rivende udvikling ude i kommunerne. De bygger og de bygger.

Vi har været med til at sørge for at opkvalificere medarbejderstaben. Mange flere er blevet uddannet, har været i uddannelse og i praktikpladser til social- og sundhedsmedhjælpere og plejeassistenter. Det er den vej, vi fortsat skal følge: målrettede aftaler med kommunerne og amterne – altså de økonomiske aftaler – og målrettede hensigtserklæringer om kommunernes ansvar.

Jeg kan nævne socialministerens seneste initiativ om nye veje til en bedre styring af hjemmehjælpen; økonomisk støtte til opsøgende arbejde hos ældre over 80 år: to besøg om året og næste år får folk på 75 også besøg. Det er med til at styrke det forebyggende arbejde. Økonomisk støtte til frivilligt socialt arbejde er også en mærkesag, og ligeledes egen indflydelse på eget valg ved ansættelse af sin egen hjemmehjælper.

Kort sagt har vi sat dagsordenen for udviklingen i et godt velfærdssamfund med flere ansatte i den offentlige sektor, som netop er personalegruppen, der skal leve op til, at ældre også har en god hjemmehjælp.

Det er ikke centrale love og regler, der mangler. Nu skal kommunerne løfte deres opgave og tage deres ansvar.

Erik Larsen (V):

At give de ældre tryghed i tilværelsen bl.a. ved at give dem bevidstheden om, at man kan få hjælp og pleje, i takt med at det bliver nødvendigt, er for Venstre grundlaget for den indsats, der skal gøres på ældreområdet.

Der er grund til ved denne lejlighed at fremføre, at man rundt omkring i kommunerne gør en stor indsats på området. Det ses tydeligt, specielt i denne tid. Alligevel vil der altid kunne hentes eksempler frem på, at enkelte ikke får den tilstrækkelige hjælp.

Venstre er af den opfattelse, at man for at fremme kvalitet og fleksibilitet i hjælpen til de ældre skal give de ældre et frit valg mellem offentlige og private tilbud. Der tales i disse år meget om den politiske forbruger og om at stemme med fødderne. Hvorfor så ikke give de ældre denne oplagte mulighed, når det gælder det allervigtigste for dem, nemlig den personlige hjælp og pleje. Ud over at man herved viser respekt for den ældre, vil de, der leverer ydelserne, blive tvunget til at give kvalitet og fleksibilitet, fordi der vil være mulighed for, at den